

ဝိတ်ကူးချိုချိုကုမ္ပဏီ

သိန်းဖေမြင့်

အဏ္ဏဝါခရီးသည်နှင့်
ပုလဲဒေဝီ

၁၉၆၉ ပတ်မအကြိမ်ထုတ်မူအား ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

နိဒါန်း

ခရီးသည် ဝတ္ထု

ကျွန်တော် ယခုရေးမည့် ဝတ္ထုကို ခရီးသည် ဝတ္ထုဟု ခေါ်မည်ဆိုက ခေါ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား-

ကျွန်တော်သည် မကြာခဏ ခရီးသွားသည် ။ သွားသည် နှင့်အမျှ ခရီးသွားမှတ်တမ်းများ ရေးလေ့ရှိသည် ။ ခရီးသွားမှတ်တမ်းများကို ရေးရာ၌ ရုံးအစီရင်ခံစာသဖွယ် ရေးခြင်းမဟုတ်၊ ရသမြောက်အောင် ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှထုတ်၍ ရေးခြင်းဖြစ်ပေသည် ။

၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင်းက မြိတ်နှင့် မြိတ်ကျွန်းစုသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ခဲ့သည် ။ ထို့နောက် သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် "မြိတ်ကမာခွံကြားမှ ပုလဲ"ဟူသော အခန်းဆက်ဆောင်းပါး ကြီးတစ်စောင်ကို ရေးခဲ့သည် ။ (ပုဂံမှ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ထုတ်သော "ပြည်သူ့ကြားမှာ အမှန်ရှာ" တွင် လည်း ပါသည် ။

ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်လို ဆယ်လိုအိုင်လင်ဟု ခေါ်သော စခန်းသစ်ကျွန်းသို့ ရောက်ခဲ့ရာ ကျွန်း ပေါင်း ၈၀၀ ကျော်ရှိသော မြိတ်ကျွန်းစုနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးရန် အောက်ပါအတိုင်း အကြံပေါ်ခဲ့လေသည် ။

"ကျွန်တော်တို့ သွားကြသောလမ်းမှာ မြိတ်တောင်ဘက်ရှိ ကျွန်းများ ၏ အတွင်းလမ်းဖြစ် သဖြင့် အပြင်မှာ လောက် လှိုင်းမကြီးပေ။ ရေမှာ လည်း အပြင်မှာ လို မည်းနက်မနေဘဲ ခပ်စိမ်းစိမ်း ဖြစ်၏။ ရေမျက်နှာပြင်မှာ ထိုးထွက်နေသော တောင်များ ပင် ဖြစ်သည့်ကျွန်းများ မှာ မှိုင်းမှိုင်းညိုညို နှင့် ကြည့်လို့ ကောင်းလှ၏။ သည် နားတစ်ဝိုက် တွင် အကြီးဆုံးမှာ အင်္ဂလိပ်လို ကင်းဂ်အိုင် လင်းခေါ် သော ကတန်ကျွန်းကြီး ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ သည် ကတန်ကျွန်း တောင်ဘက်လွန်၍ သွားကြရ သည် ။ ရေပြည့်အော်ကျွန်း၊ တောင်ပြားကြီး၊ တောင်ပြားငယ်ကျွန်း၊ ဘိနပ်ကျွန်း၊ လင်မလိုကျွန်း၊ ပန်းဇင်ကျွန်း စသည် များ မှာ ကျွန်တော်တို့ လမ်းကြောင်းနှင့် နီးသည် ။ စာရေးဆရာကုသ ဂျပန် ခေတ် တစ်လျှောက်လုံး နေသွားသည် ဆိုသော ကျွန်းကို လှမ်းကြည့်လို က်ရသည် ။ ဒိုမေကျွန်း၊ ဒုံးကျွန်း၊ ကက်ဆယ်လ်ရင်းကျွန်း၊ ပါဝယ်လ်ကျွန်း စသည် များကိုလည်း မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် မှိုင်းမှိုင်းညိုညို တွေ့ရ သည် ။ ဒုံးကျွန်းဆိုသည် မှာ အတော်ကြီးဟန်ရှိ၏။ မြန်မာများ မနေ က ရင်များ သာ နေကြသည် ဟု သိရသည် ။ ဟိုအဝေးကြီးတွင် ရေးရေးက လေးသာ မြင်ရသော ကျွန်းများ လည်း ရှိသေး၏။ ဘေးကလူများအား လည်းကောင်း၊ ပဲ့နင်းကြီးအားလည်းကောင်း မေးရာ နာမည်မေးမရ၊ ဘယ်သူ တွေနေသည် ဟု လည်း မသိကြ။ လိမ့်၍ လိမ့်၍ သွားနေသော လှိုင်းလုံးကြီးများ သာ သူတို့ ကမ်းခြေ ကို ပုတ်ခတ်နေပေမည်။ လူသား တို့ ကား သူတို့ ကမ်းခြေတွင် ခြေမှ ချဖူးကြပါမည်လော။ ကုသအား 'မ နုဿသားကောင်' ရေးအောင် လှုံ့ဆော်သော ပတ်ဝန်းကျင်ပေတည်း။ ကျွန်တော့်အားလည်း "ရွှေ" ဇာတ်ညွှန်းရေးစေခဲ့သော ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က မရောက်ဖူးဘဲ ကြားဖူးရုံဖြင့် မှန်းရေးထားခဲ့သည် ။ ယခုရောက်ဖူးတော့ "ရွှေ" ကို ဝတ္ထုအဖြစ် ရေးလိုလာပေ၏။ သို့သော်

ကြာရှည်စွာ နေထိုင်လေ့ လာပြီးမှ ရေးဖို့ ကောင်းပေသည် ။ ‘ရွှေ’တွင် ရွှေရှာဖွေရင်း မြိတ်ကျွန်းစု၏ ဘူမိဗေဒကို လေ့လာသော ပရော်ဖက်ဆာ သည် ပျောက်ဆုံးနေသော ရှေးယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမျိုးစု တစ်စုအား တွေ့ ဆုံပြီး ဖြစ်ပျက်ကြပုံကို စိတ်ကူးရေးသားထားပေသည် ။"

"မနုဿသားကောင်တွင် ကုသသည် ဂုဏ်သရေရှိ မုဆိုးကြီးတစ် ယောက်၊ ကျွန်းတစ်ကျွန်း တွင် နေပြီး သားရဲတိရစ္ဆာန်ကို အမဲလိုက်ရ တာ ငြီးငွေ့ လာပြီး လူသားကိုမှ သားကောင်လုပ်ပြီး အမဲ လိုက်ပုံ ရေး သားထားလေသည် ။ ဤကျွန်းများ တွင် နေခဲ့ဖူးသဖြင့်သာ ဤမျှရေးနိုင် ခြင်း ဖြစ်ပေ သည် ။"

(ပြည်သူ့အကြားမှာ အမှန်ရှာ ၂၀၂-၂၀၃)

၁၉၅၄ ခုနှစ်ကတည်းက မြိတ်ကျွန်းစုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ခဲ့ သော်လည်း ၁၉၆၈ ခုနှစ်ကုန်သည် အထိ မရေးဖြစ်ခဲ့ချေ။

၁၉၆၇ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင်းက မြိတ်သို့ရောက်စဉ် တွေ့ကြုံရ သော အဖြစ်အပျက်လေး တစ်ခုကလည်း ထိုဆန္ဒကို နှိုးဆွခဲ့ပြန်သေးသ ည် ။

ထိုတစ်ခေါက် မြိတ်သို့ရောက်ရခြင်းမှာ စာဆိုတော်နေ့ အခမ်းအနား ကို တက်ရန်ဖြစ်လေ သည် ။ တစ်နေ့သော် စာဆိုတော်နေ့ ကျင်းပရေး ကော်မတီလူကြီးများ ဖြစ်သော ဦးတင်အောင်၊ ဦးမြင့် ဆွေ၊ ဦးစိုးမြင့် စ သူတို့ နှင့်အတူ ကမ်းနားလမ်းတွင် လမ်းလျှောက်ကြသည် ။ ငါးလှေ တွေဆိုက်နေ သဖြင့် ငါးဈေးကို သွားကြည့်ကြသည် ။ ဈေးသူဈေးသားများ အပါအဝင် မြိတ်သားတို့ သည် ငါးလှေ များ ဆိုက်

ရာ ကမ်းစပ်မှ ဆီးပြီး ငါးသား၊ ပုစွန် စသည် များကို ဝယ်ကြသည်။ ပင်လယ်ငါး အမျိုးမျိုး၊ ပုစွန်၊ ကဏန်း၊ ငါးကင်းမွန်၊ ကမာကောင်၊ မုတ်ကောင်၊ ဘဝဲကောင်၊ ခရု၊ ခရင်း၊ မျှော့ စသည် ဖြင့် ပင်လယ်သတ္တဝါမျိုးစုံကို တွေ့ရလေသည်။

ငါးလှေများ ထဲတွင် ဆလုံလှေ အများ အပြား ပါလေသည်။ ကမ်းတွင် ဆိုက်ထားသော ဆလုံ လှေများ အနက် ကျွန်တော်သည် လှေတစ်စီးကို အထူးသတိထားပြီး ကြည့်နေမိလေသည်။ ဦးတင် အောင်တို့ကား ငါးဈေးတွင် ငေးမောနေကြလေသည်။

ထိုဆလုံလှေမှာ အလျားပေ ၂၀ တစ်ဝိုက်တွင် ရှိပြီး ဖြက်မှာ အကျယ်ဆုံးနေရာတွင် ၄ ပေမျှ ရှိပေလိမ့်မည်။ ရေစူး ၂ ပေထက်နည်းဟန်မရှိ၊ ရွက်တိုင်ပါသော်လည်း ရွက်မထူသေးချေ။ ထိုလှေ သည် အစောကြီးကပင် ပါလာသမျှ ငါးသား၊ ပုစွန်တို့ ကို ရောင်းချပြီးဟန်ရှိသည်။ ဘာမျှ အစအန မတွေ့ရတော့ချေ။ ပြန်ထွက်ရန်ပင် ပြင်ဆင်ထားဟန်ရှိ၏။ မြိတ်ဈေးမှ သူတို့လိုချင်သော ကုန်ပစ္စည်း များကိုဝယ်ပြီး တင်ထားသည်။ ဆလုံလူကြီးတစ်ယောက်နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်သည် အထုပ်အပိုးများကို နေရာချထားပြီး တစ်ယောက်ယောက်ကို ထိုင်စောင့်နေကြသည်။ ခဏကြာတော့ ဆလုံ လုံမငယ်တစ်ယောက် သူတို့ လှေပေါ်သို့ တက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ ဆွဲခြင်းတစ်ခုပါ၏။ အပေါ်က ဂုန်နီအိတ်ကို ခေါက်ပြီး ဖုံးထားသည်။ သူသည် ဆွဲခြင်းကို လှေဝမ်းဗိုက်ထဲချထားပြီးမှ တခြားနေရာသို့ ရွှေ့လိုက်သောအခါ ဂုန်နီအိတ်က ဘေးကျသွားလေသည်။ ထိုတစ်ခဏ၌ ကျွန်တော် သည် ဆွဲခြင်းတောင်းထဲ၌ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း အောက်၌ ပါသော စာအုပ်များ နှင့် အခြားပစ္စည်းများမှာ ဘာဖြစ်သည် ကို ကျွန်တော် မမြင်လိုက်ရချေ။ ထိုဆလုံ လုံမငယ်သည် ချက်ချင်းပင်

ဂုဏ်အိတ်ကိုခေါက်၍ ခြင်းတောင်းကိုဖုံးလိုက်ပြန်လေသည်။ ။ ကျွန်
တေ ဂုံမ ၂၁ အံ့ဩငေးမောနေမိ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ပါလာသော
မိတ်ဆွေများကိုပင် ကျွန်တော် ဘာ မြင်သည် ကို ပြောမပြမိခဲ့။ သူတို့
ကား ငါးသား၊ ပုစွန် အရောင်းအဝယ်တွင် သာ စိတ်ဝင်စားနေကြဆဲ ဖြစ်သဖြင့်
ကျွန်တော် မြင်လိုက်သည် ကို မမြင်လိုက်ကြရချေ။ ယနေ့အထိ
လည်း ကျွန်တော် သူတို့ ကို ပြောမပြမိခဲ့။ လူသုံးယောက်စုံသည် ဆိုလျှင်
ဆလုံလေသည် ထွက်သွားလေတော့သည်။ ။ ဆလုံ လုံမ ငယ်နှင့် မြဝတီ
မဂ္ဂဇင်း အံ့ဩဖွယ်ရာရှုခင်းပါ။

ထိုရှုခင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဟိုအတွေးသည် တွေးဖြစ်နေလေ
သည်။ ။

ဤဆလုံ လုံမငယ်သည် မြန်မာစာတတ်၍ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်
နေလေသလော။

သွင်ပြင်လက္ခဏာမှာ ဘာစာမျှတတ်သည့် လက္ခဏာမရှိ၊ ခေတ်မမီ
အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်သော လက္ခဏာသွင်ပြင်တို့ သာ အပြည့်ရှိ၏။
သူတို့ နေသော ကျွန်းမှ မြိတ်သားတစ်ယောက် လောက်က မှာ လိုက်
သောကြောင့် မြဝတီမဂ္ဂဇင်းကို ဝယ်သွားခြင်းဖြစ်လေသလော။ သို့သော်
သူတို့ နေသော ကျွန်းများ တွင် မြိတ်သားသော်လည်းကောင်း၊ ထားဝယ်
သားသော်လည်းကောင်း နေသည် ဟု မကြားဖူးချေ။ ကရင်၊ ပဿူနှင့်
ဆလုံများ သာနေသည် ဟု သိရသည်။ ။

ဖြစ်နိုင်သည် ကတော့ မြန်မာစာဖတ်သော ကရင်မိတ်ဆွေတစ်ဦးဦး
က ဝယ်ခဲ့ရန်မှာ ခြင်းပင်။ သို့သော် ဆလုံတစ်ဦးဦးသည် ဦးအုန်းညွန့်၏
စာအုပ်ဆိုင်၌ လည်းကောင်း၊ အခြားစာအုပ်ဆိုင် တစ်ဆိုင်၌ လည်းကော
င်း စာအုပ်ဝယ်သည် ဟု စုံစမ်းမရခဲ့ချေ။

ထိုကိစ္စမှ နေပြီး ဆလုံများ နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ စိတ်ကူးဉာဏ်သည် အတောမသတ် ကွန့်မြူးနေပြန်၏။

၁၉၅၄ ခုနှစ်ကရေးခဲ့သော "မြိတ်၊ ကမာခွံကြားမှ ပုလဲ" ဆောင်းပါးတွင် ဆလုံများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့လေသည် ။

ဆလုံလူမျိုးစုကို အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှိအချို့က ပင်လယ်ဂျစ်ပံဆီ ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည် ။ အိမ် ခြေရပ်ရွာ မတည်ထောင်ဘဲ ပင်လယ်ပြင်မှာ " ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ " ရွှေ့ပြောင်းနေသော လူမျိုးစု တစ်ခုအဖြစ်နှင့် ဖော်ပြခဲ့ကြသည် ။

မြိတ်ရောက်၍ အချို့လူများ နှင့် ဆလုံအကြောင်းကို ပြောကြရာ မြိတ်သားတို့ သီချင်းဆိုသော အခါမြန်မာသီချင်းသံကို ဝိသစွာဆိုသလို၊ ဆလုံတို့ သည် သီချင်းဆိုသောအခါ မွန်သီချင်းကို ဝိသ စွာဆိုကြသည် ဟု သိရလေသည် ။

ဆလုံတို့ သည် ယဉ်ကျေးမှုလမ်းစဉ်မှာ တိုးတက်နေခဲ့ရာမှ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကြောင့် ရိုင်းခြင်း သို့ ဆုတ်ယုတ်သွားခဲ့ရသော သူများ ပေလော။

လူအပါအဝင်ဖြစ်သော သက်ရှိသတ္တဝါတို့ ၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုအစဉ်(ဝါ) ဖြစ်စဉ်သမိုင်း တွင် အချို့သတ္တဝါတို့ သည် အစဉ်တစိုက် တိုးတက်နေရာမှ ရာသီဥတု ပထဝီနှင့် အခြားသော ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေတို့ ၏ ဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ညီညွတ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မပြုပြင်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် အချင်းချင်း အကြိတ်အနယ် အလုအယက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရှုံးနိမ့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိုးတက်မှု အစဉ် ရပ်တန့်ရုံမက နောက်ဆုတ်သွားရသည် လည်း ရှိ၏။ အမျိုးသုဉ်းသည့်တိုင် ဆုံးပါးပျက်

စီးသွား ရသည် လည်း ရှိ၏။ လူသည် လည်း အင်သရိပ္ပိုက်မျောက်မျိုးမှ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ် ပေါက်ဖွားလာခဲ့ရာ တွင် "လူ" ဟူသော ဘဝသို့ အပြည့်မရောက်မီ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်မက နောက်ဆုတ်ခဲ့ရကောင်း ဆုတ်ခဲ့ရပေမည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်တို့ က ခန့်မှန်းကြလေသည် ။

ထို့ကြောင့် ယဉ်ကျေးမှုလမ်းကြောင်း၌ အတော်အတန် ခရီးရောက်နေပြီဖြစ်သော လူမျိုးစု တစ်စုသည် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ၏ ဒဏ်ကို မတွန်းလှန်နိုင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူအချင်းချင်း အကြိတ်အနယ် အလှအယက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရှုံးနိမ့်သဖြင့်လည်းကောင်း တိုးတက်နေရာမှ နောက်ဆုတ်နိုင်သည် ။ ယဉ်ကျေးရာမှ ရိုင်းသွားသည် မှာ သဘာဝကျသည် ။

ဆလုံများ သည် တစ်ခါက ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းမြင့်သော မွန်လူမျိုး၊ သို့မဟုတ် အခြား လူမျိုးတစ်မျိုး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။ အခြားလူမျိုးတစ်မျိုး၏ ဖိနှိပ်တွန်းကန်မှုကြောင့် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာဖြစ်သော မြို့ပြပြည်ရွာများ တွင် မနေနိုင်သောကြောင့် ပင်လယ်ကမ်းပါး လှိုင်း လေကြား၌ ခက်ခဲစွာ နေထိုင်ခဲ့ရပေမည်။ နောက်ဆုံးတွင် နေရာထိုင်ခင်း အတည်တကျမနေနိုင်ဘဲ တစ်နေရာမှ အခြားတစ်နေရာသို့လည်းကောင်း၊ ကျွန်းတစ်ကျွန်းမှ အခြားကျွန်းတစ်ကျွန်းသို့လည်း ကောင်း ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ရပေမည်။ ပင်လယ်ငါးသား၊ ပုစွန်ကို ဖမ်းစားရရင်း၊ ပျားဖွပ်၍ စားရ ရင်း၊ ရေငုပ်၍ အလုပ်လုပ်ရင်း မျက်နှာသွင်ပြင် ခန္ဓာကိုယ်ပြောင်းလဲရုံမက နှလုံးရည် အတွင်းစိတ် ဓာတ်တို့ သည် လည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ ပြောင်းလဲချက်တို့ သည် သားစဉ်မြေး ဆက် အမွေဆက်ခံသော ပြောင်းလဲချက်များ ဖြစ်ခဲ့ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဆလုံများကို ယခုအခါ ပင်လယ်ဂျစ်ပ်ဆီဟု လည်းကောင်း၊ လူရိုင်းများ ဟု လည်းကောင်း သတ်မှတ်ထားရသည် အထိ ဆု

တ်ယုတ်ခဲ့ပေ၏။

ဤကမ္ဘာတွင် ဤနည်းဖြင့် နောက်ဆုတ်ရိုင်းစိုင်းသွားခြင်း ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော အခြားလူမျိုးစုများ လည်း ရှိပေ၏။ ဥပမာ . . .အမေရိကန်ရှိ ကုလားနီရက် အင်ဒီး ယန်းများ သည် လည်းကောင်း၊ ဩစတြေးလျနှင့် နယူးဇီလန်ရှိ မေအိုရီတို့ သည် လည်းကောင်း တစ်ခါ က အတော်ယဉ်ကျေးတိုးတက်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ထိုဒေသများ တွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်ကြသော ဥရောပတိုက်သား လူဖြူများ ၏ တွန်းကန်ဖိနှိပ်မှုဖြင့် တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် ပုန်းအောင်းနေထိုင်ရင်း ရိုင်းစိုင်းသွားခဲ့ကြသည် ။ လုံးဝပျောက်ကွယ်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည် ။

(ပြည်သူ့ကြားမှာ အမှန်ရှာ) - (၁၅၇-၁၆၁)

အကယ်စင်စစ် ယဉ်ကျေးသောလူမျိုးစု၊ ရိုင်းစိုင်းသောလူမျိုးစု၊ သမိုင်းဝင်သော လူမျိုးအဖွဲ့ အစည်း၊ သမိုင်းမဝင်သေးသော သမိုင်းဦးမျိုးအဖွဲ့အစည်း၊ တိုးတက်သော ခေတ်လူမျိုး၊ ခေတ်မမီ အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်နေသော လူမျိုး စသည် တို့ မှာ လူသား၏ ပင်ကိုဓာတ်ခံအစွမ်းသတ္တိ၊ ပင်ကို ဉာဏ်အရည်အချင်းများ နှင့် မဆိုင်ပေ။ ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝနှင့် လူ့ဘဝအခြေအနေများကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်ရသည် ။ လူသား၏ ပင်ကိုဓာတ်ခံအစွမ်းသတ္တိနှင့် ပင်ကိုဉာဏ်အရည်အချင်းများကား တန်းတူကိုယ်စီရှိကြသည် တည်း။

သို့ကလိုပင် ကောက်ချက်ချမိသည် ။

ပင်လယ်အဏ္ဏဝါ ရေပြင်ရေအောက်တွင် သွားလာကျက်စားရင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ရင်း အမြင့်မားဆုံးသော ပင်ကိုဓာတ်ခံ အစွမ်းသ

တ္တိနှင့် ပင်ကိုဉာဏ်အရည်အချင်းများကို ပြနေကြ သော ဆလုံများကို များစွာ စိတ်ဝင်စားနေပေသည်။ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းနှင့် အခြားသော စာအုပ်များကို ဂုန်နီအိတ်နှင့်ဖုံးကာ ဆောင်ယူသွားသော ဆလုံ လုံမငယ်နှင့် ဆလုံလှေ နောက်သို့လိုက်ကာ သူတို့ ဘဝကို လေ့လာလိုလှသည်။ သို့သော် သူတို့ သည် ရွက်လွှင့်ပြီး ဝေးလံလှသော ကျွန်းများ ဆီသို့ ဦးတည် ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

ပင်လယ်ပြင်ကျယ်နှင့် ထိုကျွန်းများမှာ သူတို့ ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်ကြသလဲ။

သူတို့ ဘယ်လိုနေထိုင်စားသောက်ကြသလဲ။

လူသူမရောက်မပေါက်သော ဝေးလံလှသည့် ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းကျွန်းတွင် ပျောက်ဆုံးနေ သည့် ဆလုံယဉ်ကျေးမှုကို ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတစ်ခုသဖွယ် မတွေ့နိုင်ပေဘူးလား။

၁၉၆၇ ခုနှစ်က ခရီးသွားရင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် စနေလေပြီ၊ သို့သော် လက်ကမလိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ခရီးသည် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မဖြစ်မြောက်ခဲ့ပါ။

သိပ္ပံဝတ္ထု

ယခု ကျွန်တော်ရေးမည့်ဝတ္ထုကို သိပ္ပံဝတ္ထုဟု ခေါ်မည်ဆိုကလည်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား...

စာပေဗိမာန်ကကြီးမှူးပြီး သိပ္ပံစာပေနီးနှောဖလှယ်ပွဲတစ်ခု ကျင်းပခဲ့လေသည်။ ။

ကျယ်ပြန့်သော၊ သာမန်ဖြစ်သော စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် သိပ္ပံပညာ အသိဉာဏ်ပေးသော စာပေလည်း ဖြစ်၊ ဖတ်ပျော်ရှုပျော်သော ဝတ္ထုလည်း ဖြစ်မည့် သိပ္ပံဝတ္ထုများ ပေါ်ထွက်ရန် လိုအပ် ကြောင်း အများ ဆုံး ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ ထိုနှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင် စစ်ကြီးမဖြစ်မီက ကျွန်တော် ရေးခဲ့သော တက်ခေတ်နတ်ဆိုးဝတ္ထုသည် သိပ္ပံဝတ္ထုအဖြစ်ဖြင့် စာရင်း တင်ခြင်းခံခဲ့ရပေသည် ။

အကယ်၍ သာ တနင်္သာရီတောင်တန်းများ နှင့် ကပ္ပလီပင်လယ်ခေါ် အဏ္ဏဝါရေပြင်ကြားရှိ မြိတ်ကျွန်းစုနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးရလျှင် တက်ခေတ်နတ်ဆိုးထက်ပင် ပို၍ သိပ္ပံဝတ္ထု စာရင်းဝင် ပီသပေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် အောက်မေ့မိလေသည် ။ အကြောင်းမူကား မြိတ်ကျွန်းစုနှင့် ပင်လယ်ပြင်သည် သိပ္ပံပညာရှုထောင့်မှ အထူးဖော်ပြစရာ အချက်အလက်နှင့် စိတ်ပါဝင်စားဖွယ် စာရေးကွက်များ ပေါများ လှသောကြောင့် ပေတည်း။

ပင်လယ်ကိုမင်းမြင်ဖူးသလား

"ပင်လယ်ကို မင်းမြင်ဖူးသလား"ဟူသော ဝါကျကလေးသည် ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်း က မူလတန်းဖတ်စာ စာအုပ်တွင် ပါလေသည် ။ ထိုဝါကျကလေးသည် မကြာခဏ ကျွန်တော်တို့ အား နှိုးဆွပေး နေသကဲ့သို့ ရှိလေသည် ။ အကြောင်းမူကား ကျွန်တော်တို့ သည် မြန်မာပြည် သူလူထု အများ စုနှင့်အတူ ပင်လယ်ကို တစ်ခါမျှမမြင်ဖူးခဲ့ကြခြင်းကြောင့်တည်း။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ မှာ ပင်လယ်ကိုမြင်ချင်စိတ် အပူတပြင်းဖြစ် ပေါ်ခဲ့ရ၏။ တစ်နေ့သော် ပင်လယ်ကို မြင်ရလိမ့်နိုးနိုး မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့်

ကြီးပြင်းခဲ့ကြရ၏။ ကျွန်တော့်အဖို့ ဆိုသော် အသက် ၂၀ ကျော်မှ ပင်လယ်ကို မြင်ဖူးတော့သည် ။ သို့သော် ကျောင်းနေဖက် အများ အပြားသည် ယနေ့တိုင် ပင်လယ်ကိုမြင်ဖူးကြဦးမည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အတူ မြန်မာပြည်သူလူထုများ ရာစုကြီးသည် ယနေ့ထိ ပင်လယ်ကို မမြင်ဖူးကြချေ။

သို့ကလို မမြင်ဖူးကြရှိငြားလည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြောက်ဘက်နတ်မြစ်ဝမှ တောင်ဘက်စွန်း ကော့သောင်းမြို့အထိ မိုင် ၁၇၆၀ ရှည်လျားသော ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း ရှိလေသည် ။

ကျွန်တော်သည် အသက် ၂၀ ကျော်တွင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ကို ဖြတ်ကျော်၍ ပင်လယ် ခရီးသွားဖူးသည် ။ အသက် ၃၀ ကျော်တွင် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် လမ်းလျှောက်ဖူး သည် ။ ထို့နောက် အကြိမ်ကြိမ် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများ ဖြတ်သန်းကာ လေယာဉ်ပျံစီးဖူးသည် ။ အာတိတ်သမုဒ္ဒရာတွင်းမှာ ပင် သင်္ဘောစီးဖူးသည် ။ ပင်လယ်အမျိုးမျိုးတွင် ရေကူးဖူးသည် ။ သို့သော် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများ အကြောင်း ကျွန်တော်ဘယ်မျှသိပါသနည်း။

ယခုခေတ်တွင် ခေတ်လူအများ အပြားသည် ကျွန်တော့်လိုပင် ပင်လယ်ကို မြင်ဖူးနေကြပေပြီ။ ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် လမ်းလျှောက်ဖူးနေကြပေပြီ။ ပင်လယ်အမျိုးမျိုးတွင် ရေကူးဖူးနေကြပေပြီ။ သို့သော် သူတို့ ကော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများ အကြောင်းကို ဘယ်မျှသိကြသနည်း။

ကျွန်တော်တို့ သည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအကြောင်းကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားဖြင့် နည်းနည်းသာသိကြပေသည် ။ ပင်လယ်ခရီးသွား စာအုပ်များ ဖတ်၍ ဝိုးတဝါးသိကြသည် ။

ပထဝီဖတ်စာ စာအုပ်များ ဖတ်ရင်း အကြမ်းဖျင်းသိကြရသည် ။ ပင်

လယ်ဓားပြ ရုပ်ရှင်ကား များ ၊ ပင်လယ်ပြင်စစ်ပွဲ ရုပ်ရှင်ကားများ နှင့် သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင် ရုပ်ရှင်ကားများကိုကြည့်ရင်း အဏ္ဏဝါ ဗဟု သုတ အနည်းအကျဉ်းရကြလေသည် ။ ဝေလငါးအကြောင်းကို ကြားရတော့ အကြီးအကျယ် အံ့ဩရသည် ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသောသတ္တဝါမှာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် နေသည် ဆိုပါ ကလား။

ရေး၊ မြိတ်၊ ထားဝယ်နှင့် ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်းများ တွင် နေထိုင်ကြကုန်သော မြန်မာပြည်သူတို့ သည် ပင်လယ်ရေပြင်မှ ဖမ်းဆီးကောက်ယူရမိသော အကောင်အမျိုးမျိုး၊ အပင်အမျိုးမျိုးကို စားသောက်မှီဝဲကြသည် ။ သို့သော် ထိုအာဟာရဓလေ့သည် အတွင်းပိုင်း ရေချိုဒေသများ သို့ မကူးစက် မပျံ့နှံ့ချေ။ ငါးခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်နှင့် အခြားအခြောက်များမှ လွဲပြီး ပင်လယ်သားငါးကို မြန်မာများ မစားကြချေ။ "ခေတ်မီသူတိုင်း ပင်လယ်ငါးစားသည် "ဟု ပင်လယ်ငါးစားရန် နှိုးဆွခဲ့သော်လည်း လူအများက မစားကြသေးချေ။ ရေချိုငါး ရှားနိုင်သမျှရှားမှ ပင်လယ်ငါးကို စားကြပေလိမ့်မည်။

လူများ စုအဖို့ ဤမျှထက်မပိုချေ။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး မတိုင်မီက ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများ တွင် သင်္ဘောသားအဖြစ် လိုက်ပါ သော မြန်မာအမျိုးသားတစ်ယောက်တလေပေါ်ခဲ့သည် ။ လွတ်လပ်ရေးရသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံပိုင် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများ နှင့် တပ်မတော်(ရေ)ကို တည်ထောင်ကြသည် ။ မြန်မာလူငယ်အချို့ ပင်လယ်အဏ္ဏဝါ ခရီးသွားလာရေး အတွေ့အကြုံ ရရှိကြလေသည် ။

တက္ကသိုလ်ရောက်၍ ဘူမိဗေဒ၊ ရုက္ခဗေဒ၊ သတ္တဗေဒ စသည့် သိပ္ပံ

ဘာသာရပ်များကို ယူသူ တို့ သည် လည်း ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအကြောင်း
ကို အတော် နံ့နံ့စပ်စပ် သိကြလေသည်။ ။ အခြားနိုင်ငံ များ တွင် အဏ္ဏဝါ
ဗေဒဟူသော အမည်ဖြင့် သိပ္ပံဘာသာရပ်အသစ်တစ်ခု
ထွန်းကားနေကြောင်း ကြားဖူးကြလေသည်။ ။
ကျန်ခေတ်ပညာတတ်များကား အဏ္ဏဝါဗဟု သုတ မပြည့်စုံကြ။
အဏ္ဏဝါဗေဒ အကြောင်း မကြားဖူးကြချေ။

၁၉၆၈ ခုနှစ်က ကျင်းပသော သုတေသန ဆွေးနွေးပွဲတွင် အဏ္ဏဝါ
ဗေဒဟူသော ကဏ္ဍသစ် တစ်ရပ် ဖွင့်ခဲ့လေသည်။ ။ အသစ်အသစ်ကို သိ
ချင်၊ လေ့လာချင်သော ကျွန်တော့်အား အဏ္ဏဝါဗေဒ ကဏ္ဍသည် များစွာ
ဆွဲဆောင်ခဲ့လေသည်။ ။ တော်လှန်ရေးအစိုးရ သတ္တုတွင်းဌာနအတွင်းဝ
န်နှင့် တပ်မတော် (ရေ) တိုင်းတာရေးတပ် တပ်မှူး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ခင်
မောင်မြင့်က ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်း မြွက်ကြားလေသည်။ ။ ထိုမိန့်ခွန်းသည် မြန်
မာပြည်တွင် အဏ္ဏဝါဗေဒကို အုတ်မြစ်ချလိုက်သော မိန့်ခွန်းဖြစ်လေသ
ည်။ ။ ကျွန်တော်တို့လို အပြင်လူများ နားလည်နိုင်အောင် အဏ္ဏဝါဗေဒကို
ခွဲခြား စိတ်ဖြာတင်ပြလိုက်သော စာတမ်းတစ်စောင်လည်း ဖြစ်လာသ
ည်။ ။

ကမ္ဘာလုံးကြီး၏ ၇၀ ဒသမ ၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် အဏ္ဏဝါရေပြင်ဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ ကျန် ၂၉ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းသာလျှင် ကုန်းမြေပြင်ဖြစ်
သည်။ ။ အဏ္ဏဝါရေပြင် မှီဝဲအသက်ရှင်နေထိုင်ကြသော အကောင်များ (
သတ္တလောက)နှင့် အပင်များ (ရုက္ခလောက)သည် ကမ္ဘာ့ကုန်းပြင်တွင် မှီ
ဝဲအသက်ရှင် နေထိုင်ကြသော အကောင်များ ၊ အပင်များ ထက် အဆ
ပေါင်းများစွာ များ ပြားသည်။ ။

ဤသည် ကိုကြည့်လျှင်ပင် ဤကမ္ဘာကို မနုဿဘုံဟု ခေါ်နေကြပြီး

ကိုယ့်ဘုံ ကိုယ်သိရမည့် လူသားအဖို့ ပင်လယ်အဏ္ဏဝါ၏ ရုက္ခ(အပင်)နှင့် သတ္တ(အကောင်)လောကတို့ အကြောင်းကို စေ့စေ့ စပ်စပ်သိအောင် လေ့လာရန် မည်မျှအရေးကြီးကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

အဏ္ဏဝါရေပြင်အောက်တွင် ကြမ်းပြင်သည် ကျောက်မျိုးစုံဖြင့် အတိပြီး၏။ ကုန်းပြင်ရှိ ကျောက်မျိုးစုံသည် သတ္တုမျိုးစုံထွက်သလို အဏ္ဏဝါရေပြင်အောက် ကျောက်မျိုးစုံသည် လည်း သတ္တု မျိုးစုံထွက်၏။

ထို့ကြောင့် အချို့နိုင်ငံများ တွင် အဏ္ဏဝါရေပြင်အောက်မှ ရေနံကို ရှာဖွေထုတ်ယူနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရိုးရိုးဆား(ဆိုဒီယမ်ကလိုရိုက်)ကို တစ်နေ့လျှင် တန်ချိန် ၃၅ သန်း ခန့် အသုံးပြုလျက်ရှိ၏။ ပင်လယ်ရေတစ်ဂါလန်တွင် ရိုးရိုးဆားသည် လေးအောင်စခန့် ပါဝင်လျက်ရှိပြီး ပင်လယ်ရေ ၁ ကုဗမိုင်သည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအတွက် ၉ နှစ်ခန့်လိုအပ်သော ရိုးရိုးဆားကို ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိကြောင်း သိပ္ပံပညာရှင်များက ခန့်မှန်းထားလေသည်။

သို့သော် ပင်လယ်ရေသည် "သောက်လေ၊ သောက်လေ ငတ်မပြေသည့်" ဆားငန်ရေ သက်သက်မျှသာမဟုတ်။ ထိုရေထဲတွင် သတ္တုမျိုးစုံ၊ ဓာတုပစ္စည်းမျိုးစုံ ပျော်ဝင်နေပေသည်။ ပင်လယ်ရေကို ကုဗတစ်မိုင်မှ ကျိုချက် ထုတ်ယူမည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို ရရှိမည် ဖြစ်လေသည်။

(ရေကုဗတစ်မိုင်မှာ အလျား ၂၆ မိုင်၊ အနံ ၁၀ မိုင်၊ အနက် ၃ ဒသမ ၃ လံရှိသော ရေထုရှိ သည်။) မဂ္ဂနီဆီယမ် ကလိုရိုက်တန်ပေါင်း ၁၇ သန်း၊ ၉ သိန်း၊ မဂ္ဂနီဆီယမ် ဆာလဖိတ်တန်ပေါင်း ၇ သန်း၊ ၈ သိန်း၊ ကယ်လ်စီယမ်ဆာလဖိတ်တန်ပေါင်း ၅ သန်း၊ ၉ သိန်း၊ အာဆင်းနိပ်တန် ၅၀

မှ ၃၅၀၊ ၄၅ တန်အထိ၊ ကြေး၊ နီ၊ ခဲ၊ သွပ် ၁၀ မှ ၃၀ တန်၊ ရွှေ ၂၅ တန်အထိ၊ ယူရေနီယမ် ၇ တန် စသည် တို့ ပျော်ဝင်နေလေသည်။ ။

ပင်လယ်ပြင်တွင် ဖြစ်ပွားနေသော ဒီရေ၊ ရေစီးချောင်း အပူအအေး၊ လေထု အထူအပါး၊ ရာသီဥတုများ သည် ကမ္ဘာ့မြေမျက်နှာပြင်၏ ရာသီဥတုကို ကြီးစွာ ဩဇာပေး ပြုပြင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အဏ္ဏဝါပင်လယ်၏ ရာသီဥတုကို ကုန်းနေလူသားက ကောင်းစွာ သိထားရပေမည်။

လူသားသည် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ် အနှံ့အပြား၌ နေထိုင်ကြ၏။ သို့သော် သီးခြား ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်နေကြသည် မဟုတ်ချေ။ လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ ကူးလူးဆက်ဆံ ကြရ၏။ ရင်ပေါင်တန်း တိုးတက်ကြရ၏။ ထို့အတွက် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများကို ဖြတ်ကျော်ကြရ၏။ အဏ္ဏဝါ ခရီးလမ်းကြောင်းများကို ရှာဖွေအသုံးပြုကြရ၏။ အဏ္ဏဝါခရီးအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိနေအောင် အားထုတ်နေကြရ၏။

ဤသို့အားဖြင့် ပင်လယ်အဏ္ဏဝါအကြောင်း သိကောင်းစရာဟူသမျှ၊ သိအပ်သမျှ သိထားရန် လေ့လာမှုအဝဝသည် အဏ္ဏဝါဗေဒပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ ။

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်မြင့်၏ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်းကို ကြားနာပြီးသောအခါ ကျွန်တော်သည် အဏ္ဏဝါဗေဒကို များ စွာစိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။ "ပင်လယ်ကို မင်းမြင်ဖူးသလား"ဟူသော ဝါကျ ကလေးက ပင်လယ်ကိုမြင်ဖူးချင်သော စိတ်ဆန္ဒ နှိုးဆွပေးခဲ့သလို၊ ထိုမိန့်ခွန်းသည် အဏ္ဏဝါဗေဒကို လေ့လာချင်အောင် နှိုးဆွပေးနေလေသည်။ ။

အဏ္ဏဝါဗေဒကို ကွင်းဆင်းလေ့လာနိုင်ရန်၊ လက်တွေ့သုတေသနပြုနိုင်ရန် သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက ကွင်းဆင်းလေ့လာ

နေသည် ကို လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့ သုတေ သနပြုနေသည် ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်က လိုက်ပါ အကဲခတ်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးကို စောင့်မျှော်နေ ခဲ့လေသည်။ ။

အခွင့်အရေးကား ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

ထိုအခွင့်အရေးကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး အသုံးချနေစဉ် ဤဝတ္ထုဇာတ်လမ်း တစ်စတစ်စ ဖြစ်ပေါ်ပြီး တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တိုးတက်လာပေရာ ကျွန် တော်သည် ဤတစ်ကြိမ်တော့ အလွတ်မခံဘဲ ကောက်ကာငင်ကာ မှတ် တမ်းတင် ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

အဏ္ဏဝါခရီးသည် နှင့် ပုလဲဒေဝီ

အခန်း(၁)

သင်္ဘောဒါယကာနှင့် တွေ့ခြင်း

၁၉၆၇ ခုနှစ် စာဆိုတော်နေ့အတွက် မြိတ်မြို့ကိုရောက်စဉ် ကျွန်တော်သည် အခြားကိစ္စတစ်ခု ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တည်းခိုနေသော ဟိုတယ်သို့ တို့ ဗမာအစည်းအရုံးဝင် သခင်၊ သခင်မဟောင်းကြီးများကို ဖိတ်ကြားပြီး မြိတ် တို့ ဗမာအစည်းအရုံး၏ သမိုင်းနှင့် ပတ်သက် သော အချက်အလက်များကို မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း ဖြစ်၏။ သခင်၊ သခင်မ ဟောင်းကြီးများ တော်တော်စုံလင်စွာ တက်ရောက်လာကြ၏။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တုန်းက တွေ့ခဲ့ဖူးသော သခင်မ မမြသွေး ကိုကား မတွေ့ရတော့ပြီ၊ ဒေါ်မြသွေးကား ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်နှင့် ခပ်မှန်မှန် ဆက်စပ်မှု ရှိနေသော သခင်အုန်းညွန့် (အလင်းရောင် စာပေဖြန့်ချိရေး)ကား ကျန်းမာသန်စွမ်းတုန်းဖြစ်ပြီး ရောက်ရှိလာကြသော သခင်၊ သခင်မဟောင်းကြီးများ အနက် အတက်ကြွဆုံးဖြစ်နေပေ၏။ အမှန်မှာ ထိုတွေ့ဆုံပွဲကို သူက စီစဉ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

သူတို့ ထဲတွင် ယခင်က ကျွန်တော် သိကျွမ်းဖူးခြင်းမရှိသေးသော သခင်အဘိုးအိုတစ်ယောက် ပါ လာလေသည်။ သခင်အဘိုးအို ဆိုသော်လည်း တို့ ဗမာအစည်းအရုံး ဌာနချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း သခင်သိန်းမောင်ကြီးတို့လို မအိုပါ။ အသက် ၆၀ ကျော်နေပြီဖြစ်သော်လည်း သန်သန်မာမာ တောင့်တောင့် တင်းတင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ခါးလည်း မကိုင်၊ နားလည်း မထိုင်းသေးပါ။

သူ့အမည်မှာ သခင်ငွေအောင် ဖြစ်၏။

သခင်၊ သခင်မဟောင်းများ နှင့် အစည်းအဝေးပြီးသောအခါ သခင်ငွေအောင်က ကျွန်တော် အားမည့် အချိန်တစ်ချိန်တွင် သူ့အိမ် လာပြီး လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်ပါဦးဟု တကူးတက ဖိတ်ကြားခဲ့လေသောကြောင့် မြိတ်စာဆိုတော်နေ့ ကော်မတီ လူကြီးတစ်ဦးမျှမပါဘဲ သူ့အိမ်သို့ ကျွန်တော်ချည်းသက်သက် ရောက်ခဲ့ရသေးသည်။ သူ့အိမ်ကား အုတ်တံတိုင်းကာ အဝင်ဝ သံတံခါး ကြီးနှင့် တိုက်ဟောင်းကြီးတစ်လုံး ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါတုန်းက လူချမ်းသာတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့မည်မှာ နေအိမ်တွင် ပေါ်လွင်နေပေသည်။

မြိတ်မြို့မင်းစိုး သူဌေးသူကြွယ်တို့ ၏ ထည်ဝါသော ရပ်ကွက်တွင် P EARL HOUSE ခေါ် ပုလဲဂေဟာသည် ရှိ၏။ ပုလဲဂေဟာကို ဘိုင်အဟာမက်ခေါ်ဦးရွှေမြက တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဦးရွှေမြ မှာ ပုလဲလုပ်ငန်းလုပ်ရန် လိုင်စင်ရပြီး ပုလဲဖမ်း၍ ကြီးပွားချမ်းသာလာခဲ့သော ပုလဲသူဌေးဖြစ်လေ သည်။ ဦးရွှေမြ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ သည် ယနေ့တိုင် မြိတ်မှာ ကျန်ရှိနေသေးသည်။ သို့သော် မထင်ရှားကြချေ။

သခင်ငွေအောင်မှာ ဘိုင်အဟာမက်ခေါ် ဦးရွှေမြ၏ လက်အောက်တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ သွေးသားလည်း မကင်းဟု ဆို၏။ သို့သော်

ဦးရွှေမြတ်တို့လို အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် မဟုတ်ချေ။ သူသည် ပြောင်းပြန်ကျ
င့်သုံးခဲ့၏။ အစ္စလာမ်ဘာသာကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဇနီးနှင့် လ
က်ထပ်ကာ ကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာခဲ့လေသည် ။ သူသည်
စစ်ကြီးမဖြစ်မီကစပြီး ဦးရွှေမြတ်လက်အောက် မှ ခွဲထွက်ကာ ပုလဲနှင့် ငါး
ဖမ်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ခဲ့လေသည် ။ တို့ ဗမာ အစည်းအရုံး ပေါ်လာသော
အခါ သခင်များကို ထောက်ခံအားပေးခဲ့လေသည် ။ သခင်ကိုယ်တော်မှို
င်း မြိတ်သို့ ခရီးလှည့်လာစဉ် က ဧည့်ခံကော်မတီတစ်ရပ် ဖွဲ့ခဲ့ရာ သူသ
ည် ငွေထိန်းဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံတွင် သူရော သူ့လုပ်
သားများ ပါ ပြည်သူ့ဆန္ဒပြပွဲများ တွင် ပါဝင်ခဲ့ဖူး၏။ စစ်ကြီးဖြစ်လာ၍
ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ သခင်ထွန်းစိန် စသူများ ဦးဆောင်သည့် ဘီအိုင်အေနှင့် စစ်
အတွင်း ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး လှုပ်ရှားမှု များ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ လှိုက်
လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြုံဆိုခဲ့၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော ဖက်
ဆစ်တော်လှန်ရေးနှင့် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်တို့ ကို လူအား၊ ငွေအားဖြင့်
ထောက်ခံအားပေးခဲ့၏။ ဖဆပလ ကွန်မြူနစ်ကွဲပြီး ဖဆပလ အစိုးရတ
က်နေသော အချိန်၌ ကား သခင်ငွေအောင်သည် နိုင်ငံ ရေးတွင် မပါဝင်
မရောယှက်တော့ဘဲ စီးပွားရေးသက်သက်ကိုသာ လုပ်နေခဲ့လေသည် ။
သို့သော် အားလုံးသော နိုင်ငံရေးသမားများ နှင့်ကား လူမှုရေးအရ
သင့်မြတ်အောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည် ။ သူ့ပုလဲနှင့် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း
ကား များ စွာတိုးတက်ခဲ့၏။ ဖက်စပ်များ ခေတ်ကောင်းစဉ်က သူသည်
စင်ကာပူမှာ တရုတ်သူဌေးများ နှင့်လည်းကောင်း၊ ဂျပန်ကုမ္ပဏီများ နှင့်
လည်းကောင်း ဖက်စပ်လုပ် ကာ သူ့လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ခဲ့လေသည် ။ သို့
သော် သူသည် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများကို ကြာရှည်လက်ခံ မထားခဲ့ချေ။
တော်လှန်ရေးအစိုးရ မတက်မီကာလကလေးတွင် ပင် နိုင်ငံခြားသားနှင့်
ဖက်စပ်လုပ် ငန်းများကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့၏။ သူ့လက်ထဲတွင်

ငါးဖမ်းသင်္ဘောကြီးတစ်စီးနှင့် စက်လှေကြီးနှစ်စီး အပါ အဝင် ထုတ်လုပ်မှု ကိရိယာ အများ အပြား ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။ အလွန်အစိုးတန်သော ပုလဲအများ အပြား ရရှိခဲ့ရာ နိုင်ငံခြားသား ပါတနာများက ထိုပုလဲများကို သူတို့ ဝေစုအဖြစ်ဖြင့် ခွဲယူကာ ဖက်စပ် လုပ်ငန်းဖျက်သိမ်းခြင်းကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး လက်ခံသွားကြသည် ဟု သိရလေသည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရတက်ပြီးနောက် ၁၉၆၄ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ သူသည် လောဘ သိမ်းပိုက်ပြီး ငါးဖမ်းသင်္ဘောကြီးနှင့် စက်လှေကြီးတစ်စီးမှ အပ ပုလဲနှင့် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံး ကို ပစ္စည်းကိရိယာများ၊ ငွေသားလက်ကျန်များ နှင့်တကွ သူ့စီးပွားဖက်များ နှင့် အလုပ်သမားများကို ခွဲဝေပေး လိုက်လေသည်။

ထိုအကြောင်းများကို ကျွန်တော့်အား ပြန်ပြောပြီးနောက် သခင်ငွေအောင်က...

"အသက်ကလည်း ကြီးပြီလေ။ လောဘဆိုတာ သတ်နိုင်မှ ကောင်းတယ်၊ လောဘမသတ် လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီအစိုးရက တကယ်လုပ်မယ့် အစိုးရဗျ၊ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းတွေအတွက် တက်လမ်းမရှိနိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ် ဒီတော့ ရှိတာလေးနှင့် ထိုင်စားနေတော့မယ်"ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ကျွန်တော်က...

"ခင်ဗျားက အနိုင်နှင့်ပိုင်းလိုက်တာပဲ ဆိုပါတော့"

သခင်ငွေအောင်ပြုံးလျက်...

"ဟဲ့. . .ဟဲ့ ဆိုမယ်ဆိုလည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ကျုပ် ဒီအစိုးရရဲ့ နိုင်ငံခြားသား စီးပွားရေး သမားတွေကို ကိုင်တွယ်ပုံ တယ်သဘောကျ

သဗ္ဗာ "

သခင်ငွေအောင်သည် ကျွန်တော့်အား လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတိုက်သ
ည် ဟု ဆိုသော်လည်း မြိတ်သားတို့ ထုံးစံအတိုင်း အမျိုးစုံ ကျွေးပါလေ
သည် ။ မြိတ်မြို့ ပြည်တော်သာ ဟိုတယ်၌ ကျပ်တစ်ရာ၊ တစ်ရာငါးဆ
ယ် ပေးချေရသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်နေပါ
သည် ။

သခင်ငွေအောင်က သူသည် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုချည်း သ
က်သက်ဖိတ်၍ ဤသို့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပွဲနှင့် ဧည့်ခံရပုံ၊ ဘာကြောင့်
ကျွန်တော့်ကို ကြည်ညိုလေးစားပုံ ရှင်းပြလိုက်ပါ သေးသည် ။ သူသည်
ငယ်ငယ်က အလုပ်လုပ်ကောင်းသလောက် အပျော်အပါး မိန်းမလိုက်
စားခဲ့ သည် ။ ရောဂါရသော်လည်း မကြောက်ခဲ့၊ မဆင်ခြင်ခဲ့၊ ကျွန်တော်
ရေးလိုက်သော တက်ခေတ်နတ်ဆိုး ကိုဖတ်ရမှ အသိတရားရကာ မိန်းမ
ပျက်များ နှင့် လုံးဝကင်းဝေးတော့သည် ။ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ကောင်း
ကောင်း မွန်မွန် နေတော့သည် ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကျွန်တော့်ကို အမြဲ
ကျေးဇူးတင်နေသည် ဆို၏။

မြိတ်ကျွန်းစုမှ ဝေးလံသော ကျွန်းများ နှင့် ပင်လယ်ပြင်သို့ သွားလ
ည်ရန် စိတ်ကူးရှိကြောင်း ကျွန်တော်က ပြောပြသောအခါ သခင်ငွေ
အောင်က သူ့စက်လှေကြီးနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ငါးဖမ်း သင်္ဘောကြီး
နှင့်သော်လည်းကောင်း ကျွန်တော်ကြိုက်သလို လိုက်ပို့မည်ဟု အာမခံ
လေသည် ။ ကျွန်တော်က ယခုတစ်ခေါက်တော့ မသွားနိုင်သေးကြောင်း
ပြောသောအခါ ကျွန်တော်အလိုရှိ၍ အကြောင်းကြားပါက
သူ့စက်လှေကြီးကိုဖြစ်စေ၊ သင်္ဘောကိုဖြစ်စေ ကျွန်တော့်ထံသို့ အချိန်မ
ရွေး ပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုပြန်လေသည် ။

သို့ကလို မြိတ်ကျွန်းစုနှင့် ကပ္ပလီပင်လယ်ပြင်တွင် ခရီးလှည့်နိုင်ရန် သင်္ဘောဒါယကာ တစ်ယောက် တွေ့ရလေသောအခါ တစ်နေ့သော အဏ္ဏဝါခရီးစဉ်တစ်ခု အထမြောက်တော့မည်ဟု ဝမ်းမြောက်နေမိလေသည်။ သို့သော် မြိတ်မှ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး အခြားစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကိစ္စများကို တွေ့နေလေရာ ကျွန်တော် အဏ္ဏဝါခရီးစဉ်တစ်ခု အထမြောက်အောင် တစ်စုံတစ်ရာ မည်မည်ရရ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိချေ။

သို့ဖြင့် ၁၉၆၈ ခု၊ မတ်လအတွင်းသို့ ရောက် လာပြီး သုတေသနဆွေးနွေးပွဲကြီး ကျင်းပသည်။ အထက်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြပါရှိသကဲ့သို့ ကျွန်တော်သည် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်မောင်မြင့် (ရေ)၏ အဏ္ဏဝါဗေဒ မိန့်ခွန်းကို ကြားနာရပြီး အဏ္ဏဝါဗေဒသုတေသနလုပ်ငန်းမှာ များစွာ စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ လေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကြံစည်နေသော အဏ္ဏဝါခရီးစဉ်သည် အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသနခရီးစဉ် သာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် ဒါယကာ သခင်ငွေအောင်က ကတိပြုထား သော သင်္ဘောအကူအညီကို မကြာမီယူတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း စာရေးခြင်း၊ အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသန ခရီးစဉ်တွင် လိုက်ပါမည့် သုတေသီပညာရှင်များကို ရှာဖွေစည်းရုံးခြင်း စသည် ဖြင့် မည်မည်ရရ ပြင်ဆင်မှု အလုပ်စလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာ ကျောင်းပိတ်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် တက္ကသိုလ်ဆရာများ နှင့် ကျောင်းသားကြီးများ လိုက်ပါရန် အဆင်ပြေမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရာသီဥတုက အဆင်ပြေမည်မဟုတ်။ ဧပြီလ လယ်လွန်ပြီး မြန်မာနှစ်သစ်ဆန်းသည် ဆိုလျှင်ပင် လေပြင်းတိုက်ခတ် လာပြီး ပင်လယ်က ကြမ်းသွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုဝင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာလများ တွင် အဏ္ဏဝါခရီး

ထွက်ရန် ခန့်မှန်းထား လေသည်။ ။

အခန်း(၂) သုတေသီအဖော်စုခြင်း

က ပျန် ဖ်တေ ခ်မ ၂၁ အပျော်တမ်းဆန်သော ပုဂ္ဂလိက သုတေသီတစ်ဦးသာဖြစ်သဖြင့် သုတေသီ အဖော် စုဆောင်းရသည် မှာ မလွယ်ကူပါ။ နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ သုတေသန အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုက လုပ်သည် ကဲ့သို့ မဟုတ်ချေ။

ပထမဆုံး ဆိုင်ရာဘာသာရပ် သုတေသနလုပ်ငန်းအတွက် အရည် အချင်း ပေမီသော ပညာ ရှင်ကို ကြည့်ရှုရ၏။ နောက် ထိုသူက လိုက်လို၊ မလိုက်လို တီးခေါက်ကြည့်ရ၏။ ဤအဆင့်အထိ မခက်ခဲလှသေး၊ အခက်အခဲမှာ အစိုးရလခစား အမှုထမ်းအရာထမ်းဖြစ်နေလျှင် သက်ဆိုင် ရာက ခွင့်ပြုချက်ရရန် ဖြစ်၏။ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းမဟုတ် သော ပညာရှင်မှာ လည်း ဤသုတေသန အလုပ်မျိုးကိုလုပ်ရန် ဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းက ကန့်ကွက်ရန်မရှိဟူသော နားလည်မှုမျိုး ရရှိရန် လိုအပ်သေး၏။ ဤသို့ သဘောကြီးနှင့် လှုပ်ရှား သွားလာမှုမျိုးကို ပင်လယ်ရေကြောင်း အာဏာပိုင် တို့ အထင်မလွဲဖို့ ကလည်း အရေးကြီးလှပေ သည် ။

ကျွန်တော်သည် အစိုးရဌာနအသီးသီးကို ချဉ်းကပ်ရသည် ။ အမှန် အားဖြင့် အပျော်တမ်းဆန် သော ဤပုဂ္ဂလိက အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသန

ခရီးစဉ်တစ်ခုလုံးကို ကန့်ကွက်ရန်မရှိပါဟူသော ယေဘုယျ နားလည်မှု မျိုးရရှိရန် အထက်အထက်သို့ တက်၍ ကျွန်တော် ပြောခဲ့ရလေသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ပုဂ္ဂလိက သုတေသီတစ်စု အားထုတ်မှုကြောင့် ထွက် ပေါ်လာသော ရလဒ်များ ကိုလည်း တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ဆရာစား ခြွင်းချ န်မထားဘဲ နိုင်ငံတော်အစိုးရ အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသန အဖွဲ့လက်သို့ အ ပ်နှင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖြစ်သည် ကိုလည်း ပြောပြခဲ့ လေသည်။ ။ သို့ဖြင့် ခြောက်လမျှ ပြင်ဆင်လိုက်သောအခါ စက်တင်ဘာ လ ကုန်ခါနီး၌ ပြင်ဆင်မှုအဝဝ ပြည့်စုံ ပြီးမြောက်သွားလေတော့သည်။ ။

လိုက်ပါကြမည့် သုတေသီလုပ်သားများ တွင် ဒေါက်တာတိုးလုံမှာ သတ္တဗေဒပါရဂူဖြစ်သည်။ ။ သူသည် သတ္တဗေဒ ပါရဂူဘွဲ့ရထားပြီး တ က္ကသိုလ် မှာ ပါမောက္ခပင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ပါမောက္ခရာထူးမှ ပင်စင်ယူရပြီး နောက် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် စီးပွားရေးသမား လုပ်နေလေသည်။ ။ သူ သည် မိမိ၏ ပင်ရင်းဘာသာဖြစ်သော သတ္တဗေဒကို စိတ်မကုန်သေးချေ။ အချိန်ရတိုင်း လေ့လာဆဲ၊ သုတေသနလုပ်ဆဲဖြစ်လေသည်။ ။

သူ့အရပ်အမောင်းမှာ မရှည်လွန်း မနိမ့်လွန်း၊ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာမှာ မဝ လွန်း မပိန်လွန်း အတော် ပင် ဖြစ်၏။ ဖျတ်လတ်သွက်လက်သော အမူ အရာရှိသည်။ ။ မျက်လုံးအနည်းငယ် မှေးသည် ၊ အသားဖြူသည်။ ။

ဒေါက်တာကျော်ထင်မှာ ရကွဗေဒပါရဂူဘွဲ့ရထားသူဖြစ်သည်။ ။ သူ သည် လည်း အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် ပါမောက္ခရာထူးမှ ငယ်ငယ်ရွ ယ်ရွယ်နှင့် နုတ်ထွက်ခဲ့ရပြီးနောက် ဘီအယ်လ်အောင် မြင်ကာ ဝတ်လုံ တော်ရ ရှေ့နေလုပ်နေလေသည်။ ။

မလွဲသာ၍ ဝတ်လုံတော်ရရှေ့နေ လုပ်နေရသော်လည်း သူသည် ရ

ကွဗေဒမှာ စိတ်လည်း မကုန်ကြောင်း၊ တော်လည်း တော်ကြောင်း သက်သေထူရန် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားနေသည် ။ ထက်ထက် မြက်မြက် လုပ်ရဲကို င်ရဲလည်း ရှိသည် ။ ကျွန်တော်က အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသန ခရီးစဉ်အကြောင်း သူ့ကို ပြောပြသောအခါ "မဆွတ်ခင်က ညွတ်ချင်"ဆိုသလို လိုက်ပါရန် ချက်ချင်း စာရင်းပေးလိုက် လေသည် ။ ကုန်ကျစရိတ်တွင် ပါဝင်ငွေကိုလည်း ချက်ချင်းပင် ထုတ်ပေး လိုက်လေသည် ။

(သင်္ဘောထင်းမီးခ၊ လျှပ်စစ်မီးခနှင့် စားသောက်စရိတ်စကတို့ မျှခံကြရခြင်းသာဖြစ်သည် ။ သင်္ဘောငှားခ၊ သင်္ဘောသား အခကြေးငွေ စသည် များကို သခင်ငွေအောင် လုံးဝမယူပါ။)

ဒေါက်တာကျော်ထင်မှာ အရပ်ရှည်သည် ။ မပိန်သော်လည်း သိပ်အသားအရေ မပြည့်ဖြိုး သဖြင့် ရှည်သောအရပ်ကို ကြည့်လို့ အဆင်ပြေအောင် မလုပ်နိုင်ချေ။ နှာခေါင်းကြီးကလည်း ရှည်သည် ။

ဒေါက်တာတင်အုန်းမှာ ဘူမိဗေဒပါရဂူဘွဲ့ရထားသူဖြစ်သည် ။ သူသည် ပါရဂူဘွဲ့ရထားသော် လည်း ကထိကသော်လည်းကောင်း၊ ပါမောက္ခသော်လည်းကောင်း၊ အခြားအစိုးရအလုပ်တစ်ခုခု သော်လည်းကောင်း မလုပ်ခဲ့ချေ။ မိဘများမှာ သတ္တုတွင်းလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်များ ဖြစ်သဖြင့် ထိုလုပ်ငန်း တွင် ပင် အလုပ်လုပ်ခဲ့လေသည် ။ ယခုအခါ သူတို့ လုပ်ငန်းသည် ပြည်သူပိုင်ဖြစ်သွားပြီး သူ့မှာ တာဝန် မရှိတော့သဖြင့် ကျွန်တော့် သုတေသနခရီးစဉ်သည် သူ့အဖို့ အခွင့်ထူးတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်နေလေတော့သည် ။

သူသည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အရပ်ကောင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်သည် ။ မျက်နှာ မှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားသည် ။ မျက်မှန်ထူထူ တပ်ရသည် ။

ဦးသီလမှာ ရူပဗေဒ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ရထားပြီး မိုးလေဝသဌာနမှ ဒေသဆိုင်ရာ ဒုညွှန်ကြားရေး ဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ။

အနောက်တောင် အစွန်အဖျားဖြစ်သော မြိတ်ကျွန်းစုများမှ မိုးလေဝသအခြေအနေကို အမြန် ဆုံးသိလိုနေသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ မိုးလေဝသတင်းများကို တိကျစွာ ပို့ပေးလျှင် ဘယ်သူကပို့ပေး ပေး လိုလားအပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ လုပ်သက်ခံစားပိုင်ခွင့်နှင့် ခွင့်ရက်များ ခံစားနေသော ဦးသီလ ကို အထက်လူကြီးများက ကျွန်တော်တို့ နှင့် လိုက်ပါစေရန် သဘောတူခဲ့လေသည်။ ။

ဦးသီလမှာ အရပ်က အလောတော်ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ကိုယ်ခန္ဓာတောင့်တင်းပြည့်ဖြိုးသည်။ ။ မျက်နှာမှာ သပ်ရပ်ပြေပြစ်ပြီး ကြည်လင်ရွှင်ပျသည်။ ။ ဦးမျိုးမြင့်မှာ သတ္တဗေဒ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ရထားပြီး နိုင်ငံခြားမှာ ပင်လယ်ငါးနှင့် အခြားပင်လယ်ထွက် အစားအစာများကို အထူးလေ့လာခဲ့သူဖြစ်၏။ မြန်မာ့ပင်လယ်ပြင် ပုလဲနှင့် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းများ တွင် လက်တွေ့ အတွေ့အကြုံရှိသူလည်း ဖြစ်၏။ ယခုအခါ တက္ကသိုလ်မှာ ဆရာလုပ်နေသည်။ ။ အဏ္ဏဝါဗေဒသုတေသန ခရီးစဉ်၌ လိုက်ပါရန် စိတ်အားထက်သန်လှသောကြောင့် ပေးချင်သော ခွင့်မျိုးပေးပါ။ လစာမဲ့ခွင့်မျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေဟု ခွင့်စာ တင်ကာ လိုက်ပါခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ ။

အခြား သုတေသီပညာရှင်များ လည်း ရှိပါသေးသည်။ ။ ပညာရှင် စာရင်းမပေါက်သော ဓာတ်ခွဲ ခန်းလက်ထောက်လို သုတေသီများ လည်း ပါပါသေးသည်။ ။ သူတို့ သည် အထက်တွင် ဖော်ပြထား သကဲ့သို့ ကိုယ့်အချိန် ကိုယ်ပိုင်၍ လိုက်ခဲ့သူများ ၊ အမှုထမ်း အရာထမ်းဖြစ်နေသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာမှ ခွင့်တောင်းပြီး လိုက်ခဲ့သူများ ၊ ခွင့်စာတင်၍ လိုက်ခဲ့သူများ စသည် ဖြင့် ဖြစ်ကြသည်။ ။ တယ်လီဖုန်း ဖြင့် ခွင့်တိုင်ပြီး

လိုက်လာခဲ့သူတွေ့မရှိပါ။ ဆိုင်ရာစာမေးပွဲအတွက် စာတမ်းတင်ရန် ကွင်းဆင်း လေ့လာသည့်အနေဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ကြသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားကြီးများ လည်း ပါပါသေးသည် ။ အားလုံးကို သုတေသီလုပ်သားများ ဟု ခေတ်နှင့်အညီ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲနိုင်ပါသည် ။ သူတို့ ကား (ဝါ) ကျန်သုတေသီ လုပ်သားများကိုကား ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွင် လိုအပ်သလို ပွဲထုတ်တင်ပြသွားပါမည်။

သို့သော် သင်္ဘောဒါယကာ သခင်ငွေအောင်က ခေါ်လာသော ဇာတ်လိုက်နှစ်ဦးကိုကား ယခုက ကြုံ၍ ဖော်ပြမှ သင့်လိမ့်မည် ထင်ပါသည် ။ ခရီးစဉ်အတွက် ပြင်ဆင်နေစဉ် ကျွန်တော်နှင့် သခင်ငွေအောင်တို့ စာပေးစာယူ မကြာခဏပြုကြရသည် ။ စက်တင်ဘာလထဲတွင် ရသော စာတစ်စောင်၌ သူကိုယ်တိုင် လိုက်ပါမည့်အကြောင်း ရေးခဲ့သည် ။ ကျွန်တော် များ စွာ ဝမ်းသာသွား ၏။ မြိတ်ကျွန်းစုနှင့် ကပ္ပလီပင်လယ်ပြင်မှ သူရရှိထားသော အတွေ့အကြုံတို့ သည် များ စွာ အသုံး ဝင်မည်ဖြစ်သည် ။

သင်္ဘောမာလိန်မှူးက သင်္ဘောသားများကို အုပ်စီးရာမှာ လည်း သူ့အကူအညီကို ရရှိမည်ဖြစ် ၍ မပြေမပြစ် အထစ်အငေါ့ တစ်စုံတစ်ရာမျှ တွေ့ရှိရတော့မည်မဟုတ်။ အောက်တိုဘာလတွင် ရရှိ သော စာမှာ ကား သူ့ညီတော်မောင်တစ်ယောက်နှင့် တူတော်မောင် တစ်ယောက်တို့ လည်း လိုက်ပါကြ မည်ဟု ဆိုလေသည် ။

သူ့ညီတော်မောင်ဆိုသူမှာ ရန်ကုန်မြို့မှ ကြွေထည်လုပ်ငန်းစက်ရုံမန်နေဂျာတစ်ဦးဖြစ်သည် ။ သူသည် ဖန်ချက်စက်တည်ထောင်ရန် သို့မဟုတ် အစိုးရကသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိက အရင်းရှင် တစ်ဦးဦးက သော်လည်းကောင်း တည်ထောင်ရာ၌ ပါဝင်ကူညီရန် စိတ်ကူးနေသူဖြစ်

သည် ။ သခင်ငွေ အောင်အား ဖန်ချက်စက်လုပ်ငန်း၌ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းကြောင်း မကြာခဏ တိုက်တွန်းဖူးသည် ဆို ၏။

သူသည် သခင်ငွေအောင်၏ မိတ်ဆက်စာနှင့် ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့ ၏။

သူသည် အရပ်အမောင်း မကောင်းလှဘဲ ဗလကောင်းလှသောကြောင့် ပုပျပ်ပျပ်ဟု ထင်ရ သည် ။ ဘောင်းဘီတိုနှင့် ရုပ်အင်္ကျီလက်တိုကို ဝတ်ထားရာ လက်မောင်းကြွက်သားကြီးများ နှင့် ခြေသလုံးကြွက်သားကြီးများကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေရသည် ။ ဖောင်းကြွသော ရင်အုပ်နှင့် ခုံးထနေ သော ကုပ်ကြောကြီးများ ရှိကြောင်းမှာ လည်း သိသာသည် ။ သူသည် မှန်မှန်အားကစားလေ့ကျင့်ထား ဟန်ရှိသည် ။ မျက်နှာမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားပြီး မျက်ခုံးမွေးထူထူ၊ မေးရိုးကြီးကြီးနှင့် ဖြစ်သည် ။

အာလာပသလ္လာပစကားများ ပြောကြပြီးနောက် ကျွန်တော်က သူ့ပညာအရည်အချင်းကို မေး လိုက်လေသည် ။ သုတေသနခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်သည် ဖြစ်ရာ ဤမေးခွန်းကို မုချမေးရမည်သာ ဖြစ်သည် ။ ထို့ပြင် အကြောင်းတစ်ခုရှိသေးသည် ။ သူ့အလုပ်အကိုင်နှင့် သူ့ပုံပန်းသွင်ပြင်ကိုကြည့်၍ သူသည် စာသမားမဟုတ် လက်တွေ့သမားသာဖြစ်သည် ဟု ထင်ရသည် ။ ပညာတတ်၍ မဟုတ်ဘဲ၊ လုပ်သက်ဖြင့် တက်လာသည် ဟု လည်း ထင်စရာရှိသည် ။ သူသည် ထိုအထင်မျိုးကို မခံရလေအောင် ဟန်ပန်အသံ တမင်အားထုတ်၍ အင်္ဂလိပ်လိုဖြေကြားလိုက်သည် ။ စတိတ်စ် (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို ဆိုလိုသည်)မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပညာသင်ယူခဲ့ကြောင်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း သက်ဆိုင်ရာ ပညာ ရပ်တစ်ခုတွင် မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ရကြောင်း၊ ယခု ခရီးစဉ်တွင် ပင်လယ်ကမ်းခြေ သဲသော

င်ယံများ နှင့် ဖန်ချက်နိုင်သော သဲများကို
အထူးရှာဖွေလေ့လာမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည် ဖြင့် ဖြစ်လေသည်။ သူ
အမည်မှာ ဦးဖေထွန်းအောင်ဖြစ်သည်။ (မားကပ်စ်အောင်)ဟု လည်း
ခေါ်ကြောင်းပြောပြသည်။

ထိုနေ့က သူသည် ကျွန်တော့်အား ပုဂ္ဂလိကပိုင် စက်မှုလုပ်ငန်းများ
အခြေအနေကို အတော် ကြာအောင် ပြောပြနေသေးသည်။ အစိုးရ၏
ပေါ်လစီများကြောင်း၊ အလုပ်သမားတွေက အခွင့်အရေး သာ နင်းတော
င်းပြီး အလုပ်မလုပ်ကြကြောင်း၊ ကုန်ကြမ်းအခက်အခဲ၊ သယ်ယူပို့ဆောင်
ရေး အခက် အခဲ၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု ကျဆင်းခြင်း စသည် ဖြင့် စုံနေ၏။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ယခုမှ စတွေ့ပြီး ဤမျှပွင့်လင်းစွာ
ပြောခြင်းအတွက် ကျွန်တော် အံ့သြနေမိလေသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာ မြိတ်တွင် သခင်ငွေအောင်နှင့် အတူနေသော
ကိုသန့်စင်လေး ဖြစ်၏။ သူသည် သခင်ငွေအောင်၏ ညီဝမ်းကွဲမှ မွေး
သော သားဖြစ်ပြီး သခင်ငွေအောင်က ကျွေးမွေးပြုစု ပညာသင်ပေးခဲ့ရ
သည် ဆို၏။ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရထားသော်လည်း ထိုက်ရာတန်ရာ အလုပ်ဝ
င်မလုပ်ဘဲ ဘဝင်မြင့်နေသည် ဟု သူ့ဦးကြီးက ဆိုလေသည်။ သူသည်
စာအုပ်တွေ အများကြီးဖတ်ပြီးနောက် စိတ်ကူးယဉ်တွေးတော
ငေးမောခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်တတ်သည်။ ယခုတလော ဘာစိတ်ကူးပေါ
က် သည် မသိ မှတ်ဆိတ်ရှည်ထားသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ သခင်ငွေအောင်က
သူ့ကိုကြည့်ပြီး အကဲမရ သဖြင့် စိတ်မှ နှံ့ပါလေစဟု စိုးရိမ်မိသည်
။ အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသန ခရီးစဉ်အကြောင်း သူကြားသော အခါ သူလ
ည်း လိုက်မည်ဟု သူ့ဦးကြီးအား ပြောလေသည်။

"ဘာကြောင့် လိုက်ချင်သလဲလို့ မေးတော့ တော်တော်နှင့်မဖြေဘူးဗျ

။ အကြောင်းရှိပါတယ် ဦးကြီးရယ်၊ အလုပ်ရှိပါတယ် ဦးကြီးရယ်၊ သည်
လိုပဲပြောတယ်။ မေးလွန်းမက မေးတော့မှ ပုလဲ ဒေဝီကိုရှာဖို့ လိုက်တ
ယ်လို့ ပြောတယ်။ သည် တော့မှ ကျုပ်လည်း ရိပ်မိတော့တယ်။ သည် ကိ
စ္စကို စာနှင့်ရေးမနေပါရစေနှင့်။ တကယ်တော့ ကျုပ်လည်း လိပ်ပတ်လ
ည်အောင် မသိဘူး။ ဆရာ သူနှင့် လူချင်းတွေ့တော့မှ တဖြည်းဖြည်း အ
ယုံသွင်းပြီး မေးကြည့်ပါ"ဟု သခင်ငွေအောင်၏ စာတွင် ပါရှိလေသည် ။

ပုလဲဒေဝီရှာရန် လိုက်မည့် ကိုသန့်စင်လေး။ သူနှင့်တွေ့ရန် ကျွန်
တော်စောင့်မျှော်နေမိသည် ။

အခန်း (၃) 'အောင်'သဘောထွက်ပြီ

နိုင်ငံဘာလကုန်ခါနီးတွင် သခင်ငွေအောင်၏ သဘောသည် ရန်ကုန်သို့ ရောက် လာလေ သည် ။ သခင်ငွေအောင်လည်း တစ်ပါတည်း လိုက်ခဲ့၏။ ပုလဲဒေဝီကိုရှာရန် လိုက်ခဲ့သည် ဆိုသော သူ့ တူတော်မောင် ကို သန့်စင်လေးကိုလည်း တွေ့ရလေပြီ။

ကိုသန့်စင်လေးဟု ကျွန်တော်က ရေးသားဖော်ပြခြင်းမှာ သူ့ဦးကြီးက သူ့စာတွင် သန့်စင် လေး၊ သန့်စင်လေးနှင့် ဖော်ပြခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏ ။ အမှန်မှာ သူ့နာမည်သည် သန့်စင်သာ ဖြစ်၏။ အသားအနည်းငယ်ညှိသော်လည်း ကြည်လင်သန့်ရှင်းသည် ။

အရပ် ၅ ပေ ၆ လက်မထက်မနည်းရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ကျစ်လျစ် ပြေပြစ်သည် ။ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်းကောင်း ၊ နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့်ဖြစ်သည် ။ မျက်လုံးများ ရီဝေဝေ ဖြစ်နေခြင်းနှင့် မှတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်ဖြစ်နေခြင်းမှ လွဲ၍ ဘာမျှအပြစ်ပြောစရာမရှိချေ။ ကျွန်တော် သည် သူ့ဦးကြီးပြောပြထားချက်အရ သူနှင့် သူ့ကိစ္စကို များစွာ စိတ်ဝင်စားနေသော်လည်း သူနှင့် ချက်ချင်းအရောဝင်ရန် မကြိုးစားချေ။ အကြောင်းမူကား တစ်ခါတစ်ခါ အရောဝင်ရန် ချဉ်းကပ်ပုံ မမှန်လျှင် ကလေးငယ်များ သည် လူကြီးကို ရှောင်ရှားသွားတတ်သလို မောင်သ

နံ့စင်က ကျွန်တော့် အား ရှောင်ရှားသွားမည်ကို စိုးသောကြောင့်တည်း။

သူ့ကို ပစ်ပယ်ထားသလိုလည်း မဆက်ဆံမိအောင် ဂရုစိုက်ရသေးသည် ။

သခင်ငွေအောင်က သူ့သင်္ဘောကို ‘အောင်’ဟု အမည်ပေးထားသည် ။ ငါးဖမ်းသင်္ဘောကြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကုန်အများကြီးတင်နိုင်သည် ။ အိပ်ခန်းကနည်းသည် ။ သို့သော် ကုန်းပတ်ကျယ် သည် ။

အများ သုံး အခန်းတစ်ခန်းပါရာ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ စားသောက်ရန်၊ သို့မဟုတ် စုထိုင် စကားပြောရန်၊ သို့မဟုတ် စာဖတ်ရန်၊ သို့မဟုတ် အပန်းဖြေရန် အခန်းအဖြစ်ဖြင့် ခင်းကျင်းစီစဉ် ထားလေသည် ။ ကျွန်တော်က ‘သက်သာခန်း’ဟု အမည်ပေးထားလိုက်၏။

အအေးခန်းကောင်းကောင်း ပါသည် ဖြစ်ရာ ရက်ပေါင်းများ စွာအတွက် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် သား၊ ငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အများ အပြား ဝယ်ယူတင်ဆောင်လာနိုင်သည် ။

ယခုရာသီတွင် ပင်လယ်ခရီးသည် ကြမ်းမည်မဟုတ်သော်လည်း ကမ်းဆိုက်၍ ကျွန်းတက် ရသောခရီးသည် ကြမ်းမည်သာဖြစ်သည် ။ ကျောက်ဆောင်၊ တောတောင်ထူထပ်မည်။ ဆားငန်ရေ စိုရွဲမည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် အေးမည်ချမ်းမည် မဟုတ်သေးလည်း လေတိုက်ခံရမည်။ ထိုအခြေအနေ များကို ရင်ဆိုင်နိုင်သော အဝတ်အထည်၊ ဖိနပ်၊ ဦးထုပ် စသည် များ ယူဆောင်ခဲ့ကြရန် မှာ ထားပြီး ဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော်ဆိုလျှင် ဘောင်းဘီတို၊ ဘောင်းဘီရှည်၊ ဘွတ်ဖိနပ် စသည် များကို ရှာရသည် ။ ကာဘီဘောင်းဘီရှည် အသစ်တစ်ထည်ချုပ် ထားပြီးရှိသဖြင့် အဆင်ပြေလှသည် ။ လေထဲလှိုင်းထဲ ခေါင်းမှာ ကပ်နေမည့် ဂျန်ဂဲလ်ကက်ပီခေါ် ကာကီဦးထုပ်တစ်လုံး အသစ်စက်စက်ရှိထား

သည် ။ ခရီး ထွက်မည်ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ရော်ဘာခွာကောင်း
ကောင်း ကင်းပတ်ထူထူနှင့် ဘွတ်ဖိနပ် တစ်ရန် လာပေးလေသည် ။

အချို့ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်များ သည် စစ်သားများ လွယ်သော ကျောပိုး
လွယ်အိတ်များကိုပင် ရှာဖွေဆောင်ယူခဲ့ကြသေး၏။

သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်များ (ဝါ) သုတေသနလုပ်သားများအား ဆွေမျိုးမိတ်
သင်္ဂဟ အပေါင်းက လိုက်ပို့ကြသည် ။ ပထမတုန်းက ကျွန်တော်တို့ သ
ည် ငါးဖမ်းသင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် ခရီးထွက်မည် ဆိုသောအခါ လူတော်
တော်များများ သည် နှာခေါင်းရှုံ့ကြ၏။ သူတို့ စိတ်ထဲမှာ
ငါးဖမ်းသင်္ဘောဟူ သည် ညစ်ပတ်ပေရေနေလိမ့်မည်၊ ညှိစော်နံ့နေလိမ့်
မည်၊ အနေအထိုင် ခက်ခဲလိမ့်မည် စသည် ဖြင့် ထင်မှတ်ခဲ့ကြ၏။ ယခု ‘
အောင်’ သင်္ဘောကို မြင်သောအခါ အံ့အားသင့်နေကြ၏။ ‘အောင်’သည်
များစွာ သန့်ရှင်းသည် ။ ဤခရီးမထွက်မီ ကျကျနန မွမ်းမံပြင်ဆင်ထား
သဖြင့် သစ်လွင်တောက်ပ နေသည် ။ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းတွင်
အသုံးပြုနေခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ညှိစော်လည်း နံ့စရာအကြောင်းမရှိ။ နေ
စရာ၊ ထိုင်စရာလည်း မရှားချေ။

ရုက္ခဗေဒ ဒေါက်တာကျော်ထင်ကို လိုက်ပို့သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး
က ‘အစ်ကိုတို့ တော့ဇိမ်ပဲ၊ ပစ်ကန်စ်ထွက်သလိုပါပဲ’ဟု လှမ်းပြောသံကို
ကျွန်တော် ကြားလိုက်ရသည် ။

သူတို့ ပါ လိုက်ချင်တယ် မအားလို့ . . .ပြောသူကလည်း မရှားချေ။
ဘူမိဗေဒ ဒေါက်တာတင် အုန်းကို ဇနီးနှင့် သားသမီးများက လိုက်ပို့ကြ
သည် ။ သား၊ သမီးပေါများ သော ဇနီးမောင်နှံပေ တည်း။ အငယ်ဆုံး
သားသည် အဖေသားဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးအချိန်ထိ အဖေကို ကပ်နေသည်
။ ပြီးတော့ အဖေနှင့်အတူ သူမလိုက်ရဘူးဟု သိရသောအခါ ငိုမဲ့နေသဖြင့်

င့် အတော်ပင် ချောယူကြရ သည် ။

ကျွန်တော်သည် မကြာခဏ ခရီးထွက်တတ်သဖြင့် ကျွန်တော့်အိမ်သူ အိမ်သားများ အဖို့ ရိုးနေ လေပြီ။ သားများက လိုက်မပို့ကြ။ ဇနီးနှင့် သမီးတို့ သာ လိုက်ပို့ကြပြီး သမီးက စာကျက်စရာရှိသေး သည် ဆိုကာ စောစောစီးစီး ပြန်သွားကြလေသည် ။

ခရီးစဉ်တွင် လိုက်ပါရန် သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ကြသော သုတေသီလုပ်သားအားလုံးကို သခင် ငွေအောင်နှင့် သူတူမောင်သန့်စင်တို့ က ဆီးကြိုပြီး နေရာချထားသည် ။ မောင်သန့်စင်သည် လှုပ်ရှား တက်ကြွနေ၏။ သာမန် ဝတ်ကျေတိုင်းကုန် ကြိုဆိုရုံမက သယ်စရာရှိလျှင် သယ်၊ ပိုးစရာရှိလျှင် ပိုး၍ ပင် ပေးလိုက်သေးသည် ။

မွန်းလွဲ ၂ ချက်တီးကျော်ကျော်တွင် သင်္ဘောထွက် လာလေသည် ။ သင်္ဘောထွက်စတွင် ကျွန်တော်တို့ သည် ကုန်းပတ်ပေါ်ရပ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဆွေမျိုးသားချင်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ ၊ ရေ ဝန်ရုံးကြီးအုပ်စီးနေသော ကမ်းနားလမ်းကြီး၊ သင်္ဘောကြီးငယ်များ ၊ လှေကြီးလှေငယ်များ ပြည့်နေ သော ရန်ကုန်မြစ်နှင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး လွှမ်းမိုးနေသော ရန်ကုန်မြို့ကြီးကို ကြည့်နေကြလေ သည် ။

ပြီးနောက် သင်္ဘောတွင်းဝင်ပြီး ကိုယ့်နေရာ ထိုင်ခင်းများကို ရှာကြသည် ။ ကိုယ့်ဝန်စည် စလယ်များကို စစ်ဆေးကြသည် ။

ထို့နောက် ကိုယ့်နေရာကိုယ် ခင်းကျင်းပြုလုပ်နေရာချထားကြသည် ။ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် လုံးတွင် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စနစ်ကိုသာ များသောအားဖြင့် သုံးကြရတော့မည် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်အပါအဝင် လူကြီးအချို့မှာ ကေဘင်ဆိုသော အခန်းငယ် တစ်ခန်းလျှင် နှစ်ယောက် နေရသည် ။ လူငယ်များကား ဘုံခန်းကြီးတစ်

ခန်းတွင် နှစ်ထပ်ခုတင်များ နှင့် နေကြရသည်။ သင်္ဘော ကျောက်ဆူးချထားချိန်တွင် ကုန်းပတ်တစ်ပိုင်းပေါ်၌ ရွက်ထည်မိုး ရွက်ထည်ကာ ပေးထားမည် ဖြစ်ရာ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းနှင့် အနေကျစ်စရာမလို၊ အခန်းထဲ ပူအိုက်နေလျှင်လည်း အပေါ်တက်အိပ်နိုင်ကြသည်။

ညနေ ၄ နာရီကစပြီး "သက်သာခန်း"တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နိုင်ကြသည်။

လက်ဖက်ရည်မှာ ကောင်းလှ၏။ ဤမျှ ကောင်းသော လက်ဖက်ခြောက် ဘယ်ကရသနည်း။ သင်္ဘောပေါ်တွင် နို့ဆီအလုံအလောက်ပါသလော။

ကျွန်တော်တို့ ၏ အဏ္ဏဝါဗေဒ သုတေသနခရီးစဉ်ကို များစွာ လိုလားသော ကုန်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်း လိုင်းမင်ဘာလူကြီးတစ်ဦးက ပြည့်စုံလုံလောက်စွာရအောင် ကြိုးစားပေးသည် ဟု သခင်ငွေအောင်က ပြောပြလေသည်။ ကြိုက်တတ်သူများ အဖို့ နေ့စဉ် ရာရှင်ထုတ်ရောင်းရန် မန္တလေး ရမ်း၊ မန္တလေးဘီယာ၊ မန္တလေးဘရန်ဒီနှင့် အောင်သပြေပုလင်းများ ရခဲ့ပါသည် ဟု သခင်ငွေအောင်က ကြေညာလိုက်ရာ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအချို့လည်း "ဟူးရေး"ဟု အော်ကာ ကောင်းချီးဩဘာပေး ကြသည်။ ဘားဖွင့်ချိန်ကို ၁၇:၀၀ နာရီမှ ၂၁:၀၀ အထိဟု သတ်မှတ်ကြလေသည်။

နေ့စဉ်ထုတ်ပေးမည့် ပုလင်းဦးရေကို ကန့်သတ်ထားမည်ဖြစ်သည်။ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးက...

"ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရအောင် မူးသူကို ကျန်လူတွေက ဆွဲပြီး ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချရမယ်"ဟု ခြိမ်းခြောက်သော အဆိုပြုလိုက်ရာ အားလုံးက ရယ်ကြလေသည်။

ကျွန်တော်...

"ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရအောင် မူးသူကို ကျန်လူများက ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချဖို့ မလိုပါဘူးဗျ။ သူ့ ဘာသာသူ ခုန်ချပါလိမ့်မယ်။ ခုန်မချလည်း သင်္ဘောပေါ်က လိမ့်ကျပါလိမ့်မယ်။ သင်္ဘောဝမ်းထဲက ကုန်းပတ်ပေါ်တက်တဲ့ လှေကားကိုကြည့်ပါလား၊ ဘယ်လောက် လိမ့်ကျစရာကောင်းသလဲ။ သင်္ဘော ပေါ်မှာ ညှို့သကျည်းနှင့် တိုက်စရာ၊ ခြေမနှင့်တိုက်စရာ၊ နဖူးနှင့်တိုက်စရာ ခလုတ်တံသင်းတွေက လည်း အများကြီးပါပဲ"ဟု ပြောလေရာ တပြုံးပြုံး တဟဲဟဲနှင့် နားထောင်နေကြသည် ။ အချို့က တဟဲဟဲရယ်ရင်းက စိမ့်ကြောက်လာကြဟန်တူသည် ။ ပါးစပ်စေ့သွားကြသည် ။

တစ်ယောက်သော သုတေသီလုပ်သားက

"ကျွန်တော်တော့ အရက်သောက်ဖို့ လိုမယ်မထင်ဘူး၊ ခုကတည်းက နည်းနည်းမူး လာပြီ"ဟု ပြောသဖြင့် သူ့ကိုကြည့်လိုက်ရာ ခပ်ခွေခွေ ခပ်ညှိုးညှိုးဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရလေသည် ။

သခင်ငွေအောင်က...

"ဘားကို ဘယ်နေ့စဖွင့်ရမှာ လဲ..."ဟု မေးလေရာ ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးက...

"ဒီနေ့ပေါ့ဗျ"

အားလုံး ဝါးခနဲ ရယ်ကြသည် ။

သခင်ငွေအောင်...

"ခုပဲ ၅ နာရီ ထိုးသွားပြီ။ ဒီနေ့ ဘားဖွင့်ချိန် နည်းနည်းနောက်ကျမယ်၊ ၆ နာရီမှ ဖွင့်နိုင်မယ်၊ သည်းခံစောင့်ကြပါ"

ထိုအချိန်တွင် အခန်းထောင့်တစ်ထောင့်၌ မောင်သန့်စင်သည် ကျောင်းနေဖက်တစ်ဦးနှင့် တွေ့နေသည် ကို သတိပြုမိသည် ။ သူတို့ သည် ဖက်လဲတကင်း ဝမ်းပန်းတသာ ဖြစ်နေကြ၏။ သူငယ် ချင်းလုပ်သူက မောင်သန့်စင်အား မုတ်ဆိတ်အကြောင်း မေးနေဟန်လည်း တူသည် ။ ပြီးတော့ သူ သည် မောင်သန့်စင်အား သူတို့ ထက် အတော်အသက်အရွယ်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးထံ ခေါ်သွား သည် ကို မြင်လိုက်ရသည် ။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး၏ ဆရာဟောင်းဖြစ်ဟန်ရှိ၏။
